

BPM: Geen cassatie in zaak waar aanpassing afschrijving zonder controle mogelijk was

*Onderschrift van 22 januari 2019, nr. 2019-0000011431, n.a.v. Gerechtshof s-Hertogenbosch
13 december 2018, nr. 18/00109, thans niet gepubliceerd*

Voor het Gerechtshof 's-Hertogenbosch (het Hof) hield partijen verdeeld het antwoord op de vraag of in bezwaar tegen de aangifte BPM gehele of gedeeltelijke wisseling van methode om de afschrijving op een auto vast te stellen mogelijk was. Het Hof heeft in zijn uitspraak van 13 december 2018, nr. 18/00109 (thans niet gepubliceerd), op die vraag als volgt geoordeeld.

Artikel 10, lid 9, laatste zin, van de Wet BPM (tekst 2016) bepaalt dat “[g]egevens die niet bij de aangifte zijn gebruikt voor het vaststellen van de afschrijving [...] door degene die gehouden is de belasting op aangifte te voldoen niet op een later tijdstip alsnog [kunnen] worden gebruikt om de bij de aangifte toegepaste afschrijving te wijzigen.”

Zodoende kan de inspecteur zich volledig richten op de controle van de aangifte en de daarbij gekozen wijze voor vaststelling van de afschrijving, en behoeft hij geen aandacht te besteden aan gegevens die wellicht van belang waren geweest als de belastingplichtige een andere keuze had gemaakt voor de wijze van vaststelling van de afschrijving (TK 2011-2012, 33 004, nr. 6, blz. 10).

De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 18 maart 2016, nr. 14/04112, ECLI:NL:HR:2016:421, onderdeel 2.4.3, geoordeeld dat dit er evenwel niet aan in de weg staat “om bij het aanwenden van rechtsmiddelen te kiezen voor een andere in of bij de Wet voorziene methode ter bepaling van de afschrijving dan waarvan bij de aangifte is uitgegaan, dan wel een beroep te doen op gegevens die bij de aangifte niet zijn gebruikt voor de berekening van de bpm, mits voor het vaststellen van de juistheid ervan geen (tweede) controle van het voertuig nodig is zodat een vergelijking van de aangedragen gegevens en de bij de aangifte gebruikte gegevens volstaat om vast te stellen of het bij de aangifte gebezigde afschrijvingspercentage te laag is geweest”

Gelet op het bovenstaande, heeft het Hof het in het onderhavige geval niet toegestaan om een beroep te doen op gegevens uit een taxatierapport dat niet bij de aangifte is gebruikt voor de berekening van de BPM, behoudens in zoverre voor het vaststellen van de juistheid ervan geen controle van de auto nodig was.

Aangezien het bij een beroep op de inhoud van een taxatierapport doorgaans noodzakelijk is om de auto te controleren ter beoordeling van de juistheid daarvan, zal het voor belastingplichtigen in beginsel niet mogelijk zijn om bij het aanwenden van een rechtsmiddel een beroep te doen op een niet bij de aangifte voor de berekening van de BPM gebruikt taxatierapport. Nu echter in het voorliggende geval tussen partijen overeenstemming bestond over de juistheid van het waardeverminderende effect van enkele in het taxatierapport genoemde factoren waarvoor, zoals tussen partijen niet ter discussie stond, geen nadere controle van de auto nodig was, kan ik berusten in deze beslissing van het Hof.